Ч. 300. (471). Львів, Субота дня 9. грудня 1916. Рік II.

УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО

Ціна примірника
6 сот.
На провінції
8 сот.
В зайнятих територіях 4 коп.

політична, економічно-суспільна й літературна ґазета.

Виходить що дня рано
кромі понеділка.

Услови передплати у Львові:

На рік	18·— К.
„ пів року	9·— „
„ чверть року	5·— „
„ місяць	1·80 „

В краю і державі:

На рік	24·— К.
„ пів року	12·— „
„ чверть року	6·— „
„ місяць	2·40 „

За границю:

В Німеччині	28 мар.
В Америці	8 дол.
В инших державах	40 фр.

Рекламації вільні від почтової оплати. Рукописі приймають ся лиш оплачені, а звертають ся тільки важнійші застережені. — „Українське Слово“ продають всі бюра по цілім краю.

Адреса редакції, адміністрації й експедиції:
ЛЬВІВ, ул. Руска ч. 3.

Ціна оголошень:

За оголошеня числимо за одношпальтову стрічку або її місце 40 сот. Надіслане 60 сот., за стрічку а в оповістках 80 сот., в редакційній части 1 К. Повідомленя про вінчаня, заручини і т. д. 1·50 К. за стрічку найменше 4 К. Дрібні оголошеня за слово 10 сот., найменше 60 сот. Слова товстим або розстріленим друком числимо подвійно. Сталі оголошеня за окремою умовою. — За зміну адреси платить ся 50 сот.

Наше домагане в справі поділу Галичини.

В кість і кров всіх свідомих галицьких Українців війшов наш головний політичний клич: поділ Галичини на дві окремі національні области, на українську на сході і польську на заході.

Як головне домагане нашої політики в межах австрійської держави поставили сей клич всі галицькі українські політичні партії, за яким заявляв ся на тисячах віч одноодушно цілий наш нарід і який нераз підносили наші посли в австрійських законодатних тілах, домагаючи ся там створеня з українських областий Австрії окремої української провінції.

Се наше домагане поділу Галичини має за собою довгу історію. Як тільки спали з нашого народа панщизняні кайдани і повіяло свобіднійшим вітром в Галичині в 1848 р. — сейчас піднесла сей клич наша тодішня політична орґанізація „Головна Руська Рада“ у Львові, висилаючи кілька пропамятних письм до правительства і до державного сойму в Кромерижи, засмотрених тисячами і тисячами підписів наших селян з домаганем поділу Галичини. Се домагане піднесли публично і тодішні наші посли в кромерижськім державнім соймі, а поперли їх в сій справі і деякі чужі посли; між иньшими чеський посол др Ріґер виголосив з тої нагоди горячу промову, в якій сказав, що в інтересі поступу, просвіти і добробуту лежить поділити Галичину на два окремі краї — український і польський, бо тільки се дасть Українцям спромогу повного розвою. Проти поділу Галичини виступили тільки одні польські посли.

Австрійське правительство ставило ся тоді прихильно до справи поділу Галичини на дві окремі провінції, що відповідали би національним областям обох головних народів краю. Прихильно віднїс ся до сеї справи і молодий цісар Франц Йосиф I. і задекретував вже поділ Галичини, але впливи наших противників, скасоване конституції і поворот старих правних порядків спинили оголошене сего поділу. Коли опісля в 1860-ти роках вернули опять конституційні порядки, то внутрішно-політичні відносини Австрії були вже для нас некористні і замість поділу Галичини наступило спольщене всего публичного житя в східній Галичині.

Та клич поділу Галичини не перестав ніколи бути живучим серед нас.

Особливо віджив він на ново з хвилею вибуху світової війни, коли зросли наші надії на сповнене наших основних політичних домагань в Австрії, до котрих як найголовнійше належить поділ Галичини зглядно утворене з українських земель Австрії окремої української провінції. Події в Галичині з перших місяців війни аж до найновійших звязаних з рішенем осередних держав утворити окрему польську державу — сей клич ще більше скріпили і зробили його справді пекучим, коли ми дійсно маємо одержати обезпечену можність національного розвою. Одну петицію (без стемпля) в справі поділу Галичини, вислану українськими громадянами з Лисятич, повіт Стрий, до президії міністрів — а у відписах до ц. і к. кабінетової канцелярії у Відни і до ц. і к. начальної команди армії — подаємо отсе нашим читачам в дословнім відписі.

Високе ц. к. Правительство!

Підписані громадяни громади Лисятичі, повіт Стрий, звертають ся отсим до Високого ц. к. Правительства з просьбою, щоби оно при нагоді правдоподібної зміни правно-державного устрою Австрії — а окрема що до Галичини — узгляднило домагане підписаних і цілого українського народу Галичини — а се поділу Галичини на дві окремі національні провінції, українську на сході і польську на заході, розмежувані після національних областий, і у відповідній хвилі та перед відповідними чинниками виступило від себе з конкретним предложенем що до поділу Галичини на два окремі австрійські коронні краї.

Поділ Галичини обусловлений історичними, національними, політичними і господарськими умовами.

Східна Галичина, заселена суцільно українським населенем була складовою частю окремих самостійних українських державних орґанізмів аж до половини 14 століття. Діставши ся в склад польської держави, творила вона окрему провінцію, що заховала ся аж до хвилі упадку польської держави.

В р. 1772 прилучено східну Галичину до Австрії як колишню — вправді тільки переходову — частину земель корони св. Стефана, що проявляє ся навіть в зовнішнім означеню краю як королівства Галичини і Володимирії на спомини бувшої української галицько-володимирської держави. Сего історичного анексійного титулу не мали зовсім польські

МИКОЛА ГОЛУБЕЦЬ.

Природа і мистецтво.

(Далі).

Рафаель Шанті з Урбіно (1483—1520) найбільший маляр всіх часів і народів, зединює в своїй творчости усі прикмети і досконалости малярства. Благородність почуваня і настрою, силу виразу і чар, що разом з опануванем форми і техніки винесло його понад голови усіх малярів світа. Гармонія і суцільність криє в його творчости, наче чарівний серпанок усі хитаня, усю бурю пристрастий і творчої муки.

Син незамітного маляра і поета Джіованія Шанті, ученик Перуджіна, якого перевисшив о ціле небо. Поміж його тихою і сонячною творчістю а його житем, нема ріжниць. Один з тих небогатьох вибранців долі, які не знали ні нагальних душевних потрясень ні чорних драм ні гірких розчаровань. Пройшов крізь житє як по тихій воді а вмираючи в 37. році житя дивив ся на перебутий шлях, як на грядку вічно свіжих, чарівливих цвітів, що їх кидав і розсипав йдучи. Зразу, повинується малярським принціпам Перуджіна, але згодом „набирає стилю“ студіюючи твори Массачія, Ліонарда і Філіппіна.

Вкінці, перетравивши впливи традиції і окруженя, в третьому періоді своєї творчости досягає верхів.

Коли про Ліонарда да Вінчі можемо сказати, що його творчість, се його власність, то не можна того сказати про Рафаеля. Уся його творчість се зведене в одну цілість усього того, що сотворено досї. Він умів взяти від природи усе те, що було можна а рівночасно в кождого із своїх попередників узяв те, чого потребувала досконалість його творчости. Се не закид. Бо мусять бути ті що находять, викидують з себе як лаву, і ті, що найдене збирають і гармонізують в цілість. Колиб сього не було, не було би поступу.

Число полишених ним творів величезне. Визначав ся легкістю руки і богацтвом композиційних помислів, до того ж користував ся підмогою своїх учеників. До найбільших творів його кисти належить могутна алеґорія теольоґії „**Діспута**“ в ватиканських станціях та „**Сикстинська Мадонна**“ в Дрезні.

Про **Михайла Анґела Буонаротті** ми вже кілька разів згадували. Був се перше всього різьбар і як ми вже казали „різьбив навіть кистю“. Постаті його славних декорацій в „**Сикстинській каплиці**“ за надто пластичні. Пластика бере тут верх над кольоритом, постаті виступають зі стін. Інтересно завважити, що в картинах Михайла Анґела, поза людськими постатями нема краєвиду. Він трактує свої картини, як мальовані барельєфи.

З поміж малярів Венеції часів Відродженя, на перше місце висовується **Тіціяно Бечеллі**. (1477—1576) майстер соковитого, сонячного кольориту. Найкращим його твором є „Вознесене Богородиці“ в венецькій академії. Слід ще згадати **Паоля Тінторетта**, ґеніяльного стінописця **Теполя**, та творця довелї елеґійно солодкавих композицій **Ґвіда Рені**. („Ecce homo“).

Високо оригінальним малярем, що „сотворив сам себе“ був **Корреджіо** (1494—1534.) В своїх картинах переводить він перше всього досліди над розвязкою проблему світлотіни, яка інтересує його більше аніж сам зміст картини. Про нього говорить один з істориків мистецтва: „В Кореджія бачимо ніжне „sfumato“ (мякотість) Ліонарда, палкий кольорит Тіціяна, чар Рафаеля, сміливість рухів Михайла Анґела, а мимо того, був він творцем власного стилю“. Найбільш характеристичними для його творчости є „Свята ніч“ і повна пристрасти „Леда“.

Зворот до натуралізму започатковують малярі в роді **Караваджія** і **Мікельанджеля Амеріґія**. Се вже останні з роду ґеніїв, яких видала Італія аж до **Джіованія Седжантінія** (1858—1899) творця наших днів.

Німеччина видала під впливом італійського Відродженя **Альбрехта Дірера** і **Ганса Гольбайна молодшого**. Одначе правдивими творцями відродженого мистецтва ми б їх не назвали. Постаті їхніх картин, мимо певних черт мають ще в собі богато із ґотицького середновіча. Сухі якісь їх картини, а композиція розсипується в оброблюваню подробиць.

(Далі буде).

землї нинїшної західної Галичини, які зовсім штучно злучено по раз перший в одну адміністраційну цілість з українськими землями нинїшної східної Галичини.

Сю штучність і неприродність злуки пізнало сейчас австрійське правительство і вже з кінцем 18 стол. носило ся з наміром подїлу Галичини на дві провінції. Сей подїл в половині 19 стол. вже навіть задекретовано Найвисшою Волею Монарха, а тільки пізнійші політичні події припинили переведене в дїло сего подїлу, за яким тоді заявив ся весь український нарід.

В східній Галичинї мешкають суцільно Українці і утворене для них окремої провінції через подїл Галичини скріпить їх значно, дасть їм спромогу повного національного розвою, що їх нерозривно приковує до австрійської держави і Габсбурської Династії і утворить з них сильний охоронний мур для Австрії перед навалою з російського боку. Доперва сотворене окремої української провінції в східній Галичині, сильно звязаної з центральними австрійськими державними інституціями зробить зі східної Галичини правдивий Піємонт українства і впливи Австрії понесе далеко поза державні границї.

У внутрішнім житю Галичини зникнуть національні тертя, бо Українці і Поляки одержать свої національні области, що вийде на користь обох народів і цілої австрійської держави.

За подїлом Галичини промовляють також господарські умови, особливо тепер по війнї. Східна Галичина зістала без порівнаня більше знищена від західної і тому буде потребувати окремої економічної політики, що не все може бути в згоді з інтересами західної Галичини. Пекучою справою є земельне питане, котрого користна розвязка майже немислима при задержаню суцїльности краю.

Се є найголовнійші причини, що спонукали підписаних віднести ся до Високого ц. к. Правительства з нинїшною петицією в справі подїлу Галичини.

Підписані при нагоді вказують на незвичайну шкідливість для інтересів австрійської держави правно-державного відлученя Галичини від решти Австрії, заявляючи при тім тверду волю остати в дотеперішній нерозривній правно-державній організації з рештою Австрії.

Лисятичі пов. Стрий, дня 1. грудня 1916.
(Підписи).

На рубрум:
До Високої ц. к. Президії міністрів
у Відни
на руки Його Екcцеленції Д-ра
Кербера

Громадяни громади Лисятичі повіт Стрий вносять петицію до Високого ц. к. Правительства в справі подїлу Галичини на два окремі коронні краї.

До ц. і к. кабінетової канцелярії у Відни вислали громадяни з Лисятич таке саме письмо, тільки з такою зміною:

Висока ц. і к. Кабінетова Канцеляріє:

Підписані осмілюють ся подати до відомости Високої ц. і к. Кабінетової Канцелярії, що вислали в справі подїлу Галичини слідуюче письмо до Високого ц. к. Правительства під адресою ц. к. Президії Міністрів:

(Тут подано в цілости повисшу петицію).

На рубрум петиції до ц. і к. кабінетової канцелярії написене:

До Високої ц. і к. Кабінетової Канцелярії
у Відни

Громадяни громади Лисятичі пов. Стрий осмілюють ся донести, що внесли петицію до Високого ц. к. Правительства в справі подїлу Галичини на два окремі коронні краї.

Подібний вступ і подібне рубрум подано в письмі до ц. і к. Начальної Команди армії.

Коверти заадресовано по німецьки так:

An das Hohe
K. k. Ministerratspräsidium
in Wien I.

An die Hohe
K. und k. Kabinettskanzlei
in Wien, Hofburg.

An das Hohe
K. und k. Armeeoberkommando
Standort.

(Св).

Посилайте жертви на
ВОЛИНСЬКІ ШКОЛИ
Львів, „Дністер“ ч. кн. щ. 9.888.

Мнимі пляни кабінету Кербера.

Попередник Кербера ґр. Штірк задумував завести в Чехах лад перед скликанем парляменту, на позапарляментарній дорозї. Такі заміри висказував він ще на кілька днів перед своєю траґічною смертю. Перед одним чеським Німцем заявив був ґр. Штірк, що бодай заведене нїмецької державної мови, подїл округів і т. п. бажав перевести без парляменту.

Коли керму держави переняв в свої руки др Кербер, говорено загально в політичних кругах, що і він хоче завести нїмецьку державну мову в Чехах позапарляментарною дорогою.

Иньші чеські справи мав би він полагодити через парлямент.

Тимчасом на одній недавній конференції заявив др Кербер, що він стоїть цілковито на конституційнім становиську і що для нього нема питаня, яке він рішав би без парляменту.

Се дотичить як переведеня відокремленя Галичини, так і великих національно-політичних питань, що вяжуть ся з упорядкованем справ в державі.

Коли-б доперва парлямент показав ся неспосібним до працї, тодї др Кербер хопить ся иньших мір.

В справі „Української Парляментарної Репрезентації“

дістаємо від посла дра Льонгина Цегельського слідуюче письмо до поміщеня:

З немалим здивуванем вичитав я у ч. 295 „Діла“ заяву чи „пояснене“ підписане п. Вол. Темницьким, головою управи укр. соц. демократичної партії, де п. Темницький, „щоби запобігти ширеню неточних і баламутних вістий“, спішить подати до загального відома, що укр. соціяльна демократія ще не згодила ся вступити в поширену „Укр. Парляментарну Репрезентацію“, а тим самим п. Темницький не міг бути вибраним до комісії для справ евакуованих і втікачів в „Укр. Парл. Репрезентації“. П. Темницький заявляє, що укр. соц. демократія „не мала ще навіть нагоди“ застановитись над обісланем поширеної „Укр. Парл. Репрезентації“, бо „про сей проєкт повідомлено її щойно письмом з дня 27 падолиста с. р.“ Супроти того називає п. Темницький його вибір до згаданої комісії „заскоченем“, яке — як п. Темницький пише, „не може мати ніякого впливу“ на становище укр. соц. демократії до справи участи її в „Укр. Парл. Репрезентації“.

Як той, що стояв дуже близько порушених висше справ, позволю собі вияснити, що слідує:

1) В останніх днях перед 24 падолиста я мав нагоду кілька разів говорити з п. Темницьким про уладнане відносин між „Укр. Парл. Репрезентацією“ а укр. соціяльною демократією та ним, як головою сеї партії і п. Темницький згодив ся виразно на таке уладнане відносин, що „Укр. Парл. Репрезентація“ покличе в свій поширений склад також делеґатів сторонництв, а натомість здекомплетована „Заг. Укр. Рада“ зліквідує свою діяльність.

Все те після запавшого між нами укладу мало статись дня 24 падолиста с. р., на котрий-то день скликано засїданя так „Укр. Пар. Репрезентації“, як і останків „Заг. Укр. Ради“, аби на тих засіданях виконати уклад. „Укр. Парл. Репрезентація“ справді своє зробила і доконала поширеня також на делеґатів партий. „Заг. Укр. Рада“ не могла сего вчинити, бо явилось на неї за мало членів. Додам, що радикали також згодились на такий вихід з положеня, як я з п. Темницьким умовив ся, а рівнож звітував я про сей уклад на пленарнім засїданю „Укр. Парл. Репрезентації„ з 24 м. м. при мотивованю (з рамени парл. комісії і президії „Укр. Парл. Репрезентації“) резолюції про „поширене“. В думці, що такий уклад істнує, клюб саме й приняв резолюцію про „поширене“.

З факту, що п. Темницький вдавав ся зі мною в умову та з цілого його поведеня я набрав і мусів набрати переконаня, що він ділає іменем партії і невідкличнo. В кождім разї п. Темницький ні словом не дав мині пізнати, що він ще має які застереженя що до вступленя соц. демократів в поширену „Укр. Парл. Репрезентацію“. Що більше: Коли я питав, чому партія не позволила ще п. Вітикови вступити в „Укр. Парл. Репрезентацію“, п. Темницький заявив, що се в найблизшім часї стане ся.

2) Так само віднїс я з розмов з п. Темницьким перед 24. м. м. і зараз по 24 м. м. переконане, що саме він як голова партії буде делеґатом її до поширеної „Укр. Парл. Репрезентації. Се вважало ся так природним, що я навіть не повідомляв п. Темницького ще й письменною дорогою про все те, що йому вже устно закомунікував. Коли я між иньшим дня 25. с. м. вечером повідомив п. Темницького, що несилав рано післанця шукати його, аби запросити його на пополудневе пленум поширеної „Укр. Парл. Репрезентації“, але післанець його не вишукав — то п. Темницький приняв се виправдане до відома. Так само не заекспонував ні словом, коли я сказав, що його вже вибрано до комісії для евакуованих і утікачів. Коли опісля п. Темницький не явив ся на перше засїдане сеї комісії, а я спитав його, з якої причини, п. Темницький заявив мині, що запрошене на засїдане дістав о 2 години за пізно. З сего всего я чей міг мати тільки одно вражіне, що п. Темницький вважає себе членом поширеної „Укр. Парл. Репрезентації“ — і тому лише я як секретар навів його імя в комунікатах клюбових. П. Темницький є бувалим в таких справах і знає, що як його вибрано до комісії, то се буде в часописях оголошене. Чомуж він згори не застеріг ся проти сего, аби його вважати членом поширеної „Укр. Парл. Репрезентації“, але всїм своїм поведенем утверджував мене в вірі, що він себе за такого члена уважає.

3) Письменне повідомлене про поширене „Укр. Парл. Репрезентації“ вислано п. Темницькому аж тоді, як пп. Лагодинський і Трильовський звернули мою увагу, що п. Темницький домагає ся сеї формальности (се було 27. м. м.). Всїх нас се домагане дивувало, всї ми вважали справу вже рішеною — одначе для доповненя сеї формальности письмо вислано. Додам, що радикальна партія вдоволилась тим, що рішене „Укр. Парл. Репрезентації“ голова партії пос. др. Лагодинський устно приняв до відома, а навіть сам зазначив, що висилане письма до него є злишне. Я мав з поведеня п. Темницького тверде вражіне, що і він устно приймає згадане рішене до відома, як се і між людьми доброї віри водить ся.

3) З тих всіх причин заява п. Темницького дуже мене дивує, а його покликуване, що про ухвалу „Укр. Парл. Репрезентації“ з 24. м. м. довідав ся він аж з письма з 27 м. м., може було-би оправдане і на місци, як-би ходило о внесеня чи що подібне в письменнім процесі судовім, але ніяк неоправдане і не на місци в політичнім житю між людьми льояльними і доброї віри. П. Темницький разом зі мною укладав спосіб розвязаня конфлікту між „Укр. Парл. Репрезентацією“ а бувш. „Заг. Укр. Радою“ та сам давав пізнати, що хоче належати до поширеної „Укр. Парл. Репрезентації“, а навіть що вважає вже себе її членом. Тому можу висловити лише велике здивуване, коли з його заяви в „Ділі“ виходить цілком несподіване щось иньше. Можу собі пояснити се лише тим, що п. Темницький ex post змінив свої наміри. До сего закиненя управнює мене і то, що він як секретар бувш. „Заг. Укр. Ради“ оповістив в „Ділі“ комунікат, в якім промовчано другу есенціональну часть резолюції останнього засїданя „Заг. Укр. Ради“ про перелите її чинностий на иньші тіла. Мині-ж позитивно звісне, що резолюція перейшла там в цілости. Думаю, що саме такі маневри спричиняють „ширене неточних і баламутних вістий“. Чи з добром для народу — се питане можу лишити без відповіди.

Др Льонгин Цегельський.

Папа інтервенїює за митрополитом Шептицьким.

З Швайцарії доносять, що папа має замір інтервенїювати за кардиналом Мерсієром у цісаря нїмецького і за митрополитом Шептицьким у царя. Сю інтервенцію задумує папа перевести з натиском, уважаючи, що проти обох церковних достойників виступлено всупереч міжнародньому праву.

Світова війна.

I-а румунська дивізія здала ся.

З воєнної пресової кватири доносять 7. с. м. вечером: Сегодня по 4 дневній блуканині і геройскім опорі, рештки I. румунської дивізії мусіли коло устя Алюти здати ся австро-угорській бриґаді полковника Шіво. Оруже зложили части 10 баталіонів, одного швадрону, 6 батерій, загалом 8000 людий, в тім 6 полковників і 26 армат. Тим чином пляново закінчив полк. Шіво своє завданє. Загальне число бранців забраних полковником Шіво виносить около 14,000, а число здобутих армат ще найменше 30.

Румунське правительство в Яссах.

З Парижа доносять, що місто Ясси стало ся осередком румунського правительства. Туди приїхало кількох міністрів і президента сенату та палати. Небавом відбуде парлямент в Яссах перше воєнне засіданє.

Гроза підводних суден.

З Льондону доносять, що збори, які відбули ся д. 2. с. м. ухвалили резолюцію, в котрій жадають від адміралїції заряджень против грози, яку становлять для анґлійської заморської торговлі підводні судна і міни, як рівнож успішного уоруженя анґлійських торговельних кораблів і справдішної бльокади. Льорд Beresford серед острих нападів на правительство представив, що гроза підводних суден се річ зла, але вона може ще погіршити ся. Тепер тратить Анґлія тижнево яких 70.000 тон носимости кораблів. Від початку війни затоплено 1740 кораблів, а від 3. листопада с. р. 159 кораблів. Gilson Bowles сказав, що панованє Анґлії на морю є сильно загрожене, а положенє дуже поважне.

Мирові поголоски.

Як доносять швайцарські дневники, інтерпеляція в справі мира, яку соціялісти внесуть в італійській палаті послів має вже десь 70 підписів.

„Popolo d' Italia" звертає ся остро против многих „ворогів народу", що мають мирові забагання і супроти ворожих наступів думають, що слід зложити оруже. Правительство поручило префектам уневажнити всї ухвали громадських рад, які заявили ся за заключенєм мира.

Як занято Букарешт?

Про занятє Букарешту доносять часописи таке: Дня 5. с. м. о год. 10½ перед полуднем вислано як парляментара до коменданта Букарешту німецкого капітана Лянґа з письмом маршалка Макензена, в якім зажадано здачі твердині. В осібнім письмі було сказано, що коли парляментар не верне протягом 24 години, розпічнеть ся обстрілюванє твердині.

Капітан Лянґе вернув 6. с. м. перед визначеним реченцем. Начальний вожд румунської дунаєвої армії не хотів приняти письма Макензена з тої причини, що Букарешт не є твердинею а отвертим містом, що в нїм нема анї уоружених фортів, анї війська, котре було би призначене до оборони таких фортів, анї ґубернатора, анї коменданта. Капітан Лянґе сказав, що Букарешт має характер твердині, що такі викрути не вдержать німецких операцій.

Рано дня 6. с. м. части корпусу кавалерії Шметова заняли один форт на північнім фронтї, а части 54. корпусу по занятю лінії західних фортів, увійшли до Odaile на північнім фронтї. Ворожа піхота ставила опір, але його скоро зломано. Від полудневого фронту увійшли части дунаєвої армії поза пас фортів до міста. Не стрінули ся вже з опором. Вступаюче до Букарешту військо принято з захопленєм і пристроєно в цвіти. Макензен самоходом поїхав на королївський замок, де його привитано китицями.

НОВИНКИ.

— Для звеличеня великого торжества вступленя на престол Їх Цісар. і Кор. Апостольських Величеств, Наймилостивійшого Цісаря і Короля Карла I. і Наймилостивійшої Цісаревої і Королевої Зити, відправить ся в Архикатедральнім храмі св. Вм. Георгія у Львові дня 10. грудня с. р. о годині 9-ій перед полуднем на намірене Їх Величеств торжественна понтифікальна Служба Божа з Амврозіянським гимном „Тебе Бога хвалим".

— **Церковна музика.** В Преображенській церкві (ул. Краківська) відспіває міш. хор під управою о. проф. I. Турkевича:

В неділю дня 10. грудня о 10. год. рано: 1) Гессліого Службу Божу. 2) Бортнянського. Концерт III. „Господи, силою Твоєю".

— **В навечерє св. Апостола Андрея.** Дня 12. грудня 1916 р. відбуде ся в салі дівочої ґімназії С. С. Василіянок у Львові, при улиці А. Потоцького ч. 95 святочний вечір в честь Його Ексцеленції Преосвященного Митрополита кир Андрея: уладжений ученицями заведеня. Програма: Промова, виголосить т. Д. Пачовська, уч. VIII. кляси. 1. „* * Привіт Їх Ексцеленції, подвійний дует дітечий. 2. Шевченко-Роздольський: „Сонце заходить", хор учениць низшої ґімназії. 3. Шевченко: Давидові псал. декламація т. М. Левицька, уч I. кляси 4. Мошковскі: Іспанські танці ч. 2, фортепян на четири руки, відіграють т. т. Д. Бандрівська і М. Рибчаківна, уч. V. кляси. 5. Віра Лебедова-Біликовський: „Заграє ліс", дітечий хор. 6. Крайцер: „На синім небі", терцет, відспівають т. т. О. Чайківська, уч. VIII. кл., Н. Круківна, уч. VII. кл. і I. Лешньовська, уч. V. кляси. 7. Щурат: „В суздальській тюрмі", декламація при супроводі фісгармонії, т. В. Переймівна. уч. V. кляси. 8. Млинарскі-Шевченко-Волошин: „Колисанка", „Ой гляну я", сопранове сольо, відспіває т. I. Турkевичівна, уч. VIII. кляси. 9. Кріґер: „Козак", фортепянове сольо, відіграє т. А. Тарасевичівна, уч. VIII. кляси. 10. Щурат-Колесса: „Думка на чатї", хор цілої ґімназії. Закінчене. Фортепяновий дострій обіймуть Вп. П. О. Шухевичева і т. т. I. Макухівна й I. Лицикяківна. Дириґентка хорів т. О. Чайківська. Початок о 5. годині вечер.

— **Німецький дневник у Львові.** Від 1. січня 1917 р. буде виходити у Львові перший німецький дневник під заголовком „Ostgalizische Feldzeitung" на разї в накладі кільканайцяти тисяч. Згаданий дневник буде друкувати ся в друкарни Ґольдмана. Видавцями і редакторами є виключно пруські Німцї. Задачею нового німецького дневника „Ostgalizische Feldzeitung" є передовсїм подавати для німецьких офіцирів і жовнярів вісти з воєнних теренів, а кромі сего познакомлювати їх з національно-політичними, культурними і господарськими відносинами в Східній Галичині. З тої причини „Ostgalizfsche Feldzeitung" може мати велике значінє для нас Українців.

— **Карти на нафту.** Після розпорядку виданого міністерством торговлї визначено на кождого мешканця відповідну скількість нафти. В слід за тим дістанемо ще й карти на нафту. Очивидно воно подає надію, що будуть не лише карти. але буде й сама нафта.

ОПОВІСТКИ.

Субота, дня 9. грудня 1916.

Нинї: 9. грудня гр.-кат. Аллина, римо-кат. Леокадії.

Завтра: 10. грудня гр.-кат. Якова, римо-кат. М. Б. Л.

○ **Український Народний театр** „Бесіда". Саля товариства ім. Лисенка при ул. Шашкевича ч. 5.

В суботу, дня 9. грудня 1916 „Жидівка вихрестка" народна драма в 5 діях Тогобочного.

В неділю, дня 10. грудня 1916 Бенефіс панї К. Пилипенко „Панна Штукарка" комедія в 3 діях Володського.

Початок о год. 7.

Білети можна скорше набути в „Народній Торговлї".

○ **Жертви для бідної молодіжи.** Впр. о. сов. Коновалець Володимир зложив 321 К зі складок Вп. громадян Малехова і Дубляни, а 100 К як жертву від себе, себто разом 421 К. Ті гроші розділено: Для бідних дітий української школи вправ при жіночій учит. семинарії 221 К; на Захист ім. митр. Шептицького для воєнних сиріт 80 К; на захоронку у Львові 60 К; на школу ім. Б. Грінченка 20 К; на школу ім. кор. Данила 20 К; Товариству св. Івана Милостивого для бідних вдовиць 20 К.

Для бідних дітий школи вправ жертвували Впр. о. сов. Еліяшевський Б., Декан зі Зашкова 40 К; Впр. о. сов. Рибчак Гр., Декан з Домажира 25 К; Впр. о. сов. Омелянський Ев. з Бутин 10 К; Впр. о. Жертводавцям, а з окрема Їх Вп. парохіянам дякує учительський збір в імени обдарованої молодіжи.

○ **Ц. к. австрійський військовий фонд** вдів і сиріт під Найвисшим Протекторатом Його Цїс. і Кор. Апостольського Величества віддав цілу свою орґанізацію воєнного обезпеченя до диспозиції субскрипції на V воєнну позичку. Всї мужі довіря сего фонду як також краєве Бюро в будинку ц. к. Намісництва приймають зголошеня на V позичку і віддають сї зголошеня банкови, вказаному через субскрибента. Хто отже субскрибує через ц. к. австрійський фонд вдів і сиріт (Львів, ц. к. Намісництво), віддає субскрипцію свому банкови і рівночасно прислугує ся фондови, що має в своїй опіці вдови і сироти по наших у війні погибших і померших героях.

Послїдні вісти.

ЛЬОНДОН. Робітнича партія рішила взяти участь в новім правительстві і висказала надію, що нове правительство постарає ся о розвязку ірляндської квестії.

БЕРЛІН: Зі стратеґічного огляду здобутє міст Кампіна і Пльоешті має рівно велике значінє, як здобутє Букарешту. Тим самим залізниця Кронштад—Букарешт, найкоротше получене залізниче Угорщини з Волощиною є в руках Союзників, що незвичайно влекшує транспорт жовнярів і матеріялу. Здобутє Пльоешті перетинає також залізниче получене Молдавії з Волощиною. В Пльоешті є великі рафінерії нафти з новочасними цистернами. Незвичайно важні є для середних держав здобуті румунські терени нафтові, особливо в Кампіна. Більша часть продукції румунської ропи, що виносить річно майже 2 мілїони тон є в наших руках. **Фронт наш в низині волоській в наслідок здобутя Пльоешті, скоротив ся з 700 км. на 100 км.**

З ГОЛОВНОЇ АВСТРІЙСЬКОЇ КВАТИРИ.

З дня 8. грудня 1916.

На східнім фронті.

Фронт маршалка пільного Макензена:

Погоня за Румунами поза лінію Букарешт-Пльоешті їде скоро вперед. Неприятель, що відступає з провала Предеаль і Альтшанц, застав дорогу відвороту замкнену вже австро-угорськими і німецькими військами. Неприятелів по більшій части взято в полон. Вчерашна добича 9. армії обіймає около 10.000 полонених. Над рікою Алютою ґрупа полковника Шіво заатакувала знов румунські війська, що були відтяті в західній Румунії і **приневолила їх до капітуляції. Зложило оружя 10 баталїонів, 1 швадрон, 6 батерій — разом 8.000 жовнярів, 26 армат.**

Фронт ґенерала полковника арх. Йосифа:

Відперто кріваво сильні ворожі наступи в долині Тротус і в области Ледової.

Фронт ґенерала пільного маршалка князя Леопольда Баварського:

В области ц. і к. військ нічо не приключило ся.

На італійськім фронті.

Вчера рано на відтинку Красу зачав ся сильний огонь ворожої артилерії, який в обла-сти Сосгайгевіпе дійшов до найбільшої нагальности. Коло полудня як настала негода — огонь ослаб.

На півд.-східнім фронті.

Над Вюсою хвилями сильний огонь ворожої артилерії.

Заступник шефа Генерального штабу
фільдмаршалок-поручник Ф. Гефер.

Надіслане.

За сю рубрику редакція не відповідає.

Дентистичне заведене
Д-ра Олександра Барвінського
при вул. Сикстуській ч. 17.
Виймоване зубів без болю і пльомбоване.
Штучні зуби в каучуку і золоті.
Українським Січовим Стрільцям роботи виконує ся даром.
[illegible] належить ся у [illegible].

Оголошеня.

Павлишин Дмитро, народний учитель при війську, подай мині свою адресу. Василь Павлишин, Arb. Abt. E. B. K. Stanislau — Feldpost 260. 5—5

Анна Микуляк, Новоставці п. Бучач, тепер Gmünd, Barackenlager 11 шукає мужа Теодора, що був до червня 1916 — шпиталь V. Милосердних братів Берно. 3—3

Мужчина, літ 28, з укінченими студіями університетськими, навяже переписку з інтелігентною панною симпатичного вигляду та лагідної вдачі до літ 25 в цїли матримоніяльній. Фотоґрафія пожадана. Дискреція запевнена. Анонїми до коша. Письма прошу слати до 15. XII. 1916 під „Доля“ до адміністрації „Укр. Слова“. 3—3

Не минайте а перечитайте!

Чи варто за невеликі гроші в тих тяжких часах розвеселити ся?

Певно кождий скаже, що варто.

За 1 К. 80 сот. можна 900 рази засміяти ся!

Саме тепер вийшла обемиста книжка (девять аркушів друку), котра містить в собі 900 словами девятьсот

Дотепів, вигадок і жартів.

Хто хоче розвеселити ся, а таких в теперішних часї буде певно богато, нехай чимскорше спровадить собі сю книжку, бо задля великої дорожнї і браку паперу наклад зглядно невеликий. Сю справді на часї книжку видало Товариство „Просвіта“. Канцелярія Товариства у Львові (Ринок ч. 10) висилає її безпроволочно тому, хто пришле переказом на саму книжку 1 К 80 с (Члени „Просвіти“, що заплатили вкладку, платять тільки 1 кор. 30 сот.), а на рекомендовану пересилку 35 сот.

Оправлений в полотно примірник коштує без почтової пересилки о 50 сот. більше.

Радимо спішити ся!

Загальні збори

Краєвого Союза господарсько - торговельних Спілок, стов. заресстр. з обм. порукою, торговель. Синдикату Т-ва „Сільський Господар“

відбудуть ся дня 20. грудня 1916 о год. 3 по пол. в льокали Т-ва при вул. Зїморовича ч. 20 з слїдуючим порядком нарад:

1) Відчитане протоколу з попередних Загальних Зборів;
2) Звіт Дирекції з діяльности і рахунків за час від 1. січня 1914 до 30. червня 1915;
3) Звіт Контрольної Комісії;
4) Принятє рахунку білянсу і розділ зиску;
5) Вибір 3 членів Ради і заступника на місце уступаючих і немерших;
6) внесеня і запити.

Звіт і замкнене рахунків є виложені до перегляду в льокали Товариства.

Колиби в означений час не зібрав ся вимаганий § 41. статута комплет, то слїдуючі Загальні Збори з тим самим порядком відбудуть ся того самого дня і в тім самім льокали о год. 4. по пол. котрі рішають правосильно без огляду на число присутних членів.

За Надзираючу Раду:

Роман Заклзецький, предсідатель
Ярослав Литвинович, секретар

В найблизших днях прийдуть до розсилки, тому спішіть ласкаво замовити малі календарцї!

Часове звільнене і урльопоране від війська.

на 1917 рік

на 1917 рік

Інформаційний для родин. Богато інформаций військових. Права родин покликаних до війська, пашпорти, комітети і т. и. Цїна 30 сот.

Жовнярський. Права У. С. С. і жовнїрів. Жарти, Співанки, Записки і и. Цїна 20 сот.

Шкільний для молодїжи всїх шкіл. Студенц. запис. інформац. і и. Цїна 20 сот.

У всїх календарцях нові тарифи почтові, стемплеві, міри і ваги гроші і т. и.

Додаток: На кождих 10 шт. додаток 2 шт., на 100 шт. дод. 25 шт., на 500 — додат. 150 шт. Висилка за готівку або в марках з гори. На пересилку просить ся залучити відповідну квоту. Наклад невеликий.

А. Березовський, Львів, Карпінського 19.
3—3

Сіль до їди

заграничну, мілку, білу доставляє „Краєвий Союз господарсько - торговельних Спілок“ Львів, вул. Зїморовича ч. 20. Висилки лише в ваґонах в паперових міхах по 50 кґ. в міру одержаня ваґонів і свободи товарового руху. Цїна около К 3.300·— за ваґон 10.000 кґ. льоко німецька границя. При замовленю належить надсилати цілу квоту К 3.300·— з гори, з огляду на високе цло.

Томасину і иньші навози

під весняні і осінні засіви належить замовляти вже тепер цілими ваґонами за готівку з гори, тому, що ті навози приходять в ограничених скількостях що місяця і хто скорше замовить, той скорше одержить товар. Крім збірного замовленя зволять П. Т. Кружки і Філії Т-ва „Сільський Господар“ надсилати заяви приступленя в члени Союза і К 15 на вписове на першу рату уділу.

Краєвий Союз господ. торгов. Спілок, Львів, вул. Зїморовича ч. 20.
1—3

:: :: Календарець на 1917 р. :: ::
„РУСАЛКА“

Купуйте і замовляйте!

Календарець „РУСАЛКА“

:: Цїна: штука 30 сот. (почт. 35 сот.) ::

10 штук з почт. оплатою		К	3·—
25 „	„	„	7·20
50 „	„	„	13.50
100 „	„	„	25·00

Від 25—100 шт. поручено (рекомендовано)

Печатає ся відривний денний
:: :: календар на 1917 р. :: ::

Замовленя приймає:
А. ОКПИШ, Львів, Кадецка ч. 4.

За готівку з гори, бо за побранє
:: :: нам почта не приймає. :: ::

Конюшину на насїнє

на весну 1917 р. належить вже замовляти, бо слїдно великий брак сего насїня. Цїна після максимальної тарифи виносить до К 555·— за 100 кґ. Кружки і Філії Т-ва „Сільський Господар“ та господарсько - торговельні спілки зволять вже тепер збирати і надсилати задатковані і збірні замовленя на певні сотнари, щоби Союз міг забезпечити доставу цілого запотребованя конюшини, бо о товар дуже трудно.

Краєвий Союз господ. торгов. Спілок, Львів, вул. Зїморовича ч. 20. 1—3

Одиноке українське Товариство взаїмних обезпечень на житє і ренти

„КАРПАТІЯ“

Почесний президент Його Ексцеленція митрополит граф Шептицький.

Товариство оперте на взаїмности, а через се усі зиски припадають самим членам. Ручить вже по трех лїтах неоспоримість і незапалість обезпеченя. Признає по трех лїтах право викупу, а також вже по трех лїтах уділює позички на низькі відсотки. У всїх справах звертати ся на адресу:

Львів, вул. Руська ч. 18.
Години урядові: від 8 до 2.

Отсим подаємо по мисли §§. 15 і 21 нашого устава до відома П. Т. наших вкладників, що з днем 1. січня 1917 знижуємо відсоткову стопу від вкладок на 4 процент — з тим що на дальше як і перед тим рентовий податок помимо державної підвишки будемо оплачувати з власних фондів.

Дирекція „Руської Щадницї в Перемишли“.

При полагоджуваню закупна просимо покликувати ся на „Українське Слово“.

Видає і відвічає за ред.: Д-р Федір Голубович. Друкарня А. Гольдмана, Львів, ул. Сикстуська 19.

BIBLIOTEKA UNIWERSYTECKA KUL